

натрупана прѣспа, се бѣлѣе още снѣгъ. Топлина и влага презъ деня въ изобилие. Ноше става студено.

Задуха южнякътъ-развигоръ. Дърветата пращатъ отъ сокъ. Сякашъ, че се чува какъ пжпкитѣ се пукатъ и отъ тѣхъ се показва млада зеленина — гората почва да облича пролѣтната си премѣна.

Долу, подъ дърветата, изподъ шумата подаватъ разноцвѣтни главички пролѣтнитѣ цвѣтя: синчецъ, кривъ дѣдо, по полянитѣ — минзухаръ, игличина, а край шубра-китѣ се гуши миризливата теменужка. Ранобудни пѣргави пчели ги обикалятъ и тихичко и радостно брѣмчатъ.

Въ градинитѣ — и тамъ е празникъ. Овощнитѣ дървета се надпреварятъ: кое по-напредъ и съ какво по-хубаво рухо да се облѣче, за да посрещне и поздрави пролѣтътъ. Сливи, вишни, череши сж си избрали снѣжно-бѣла премѣна тѣ сж се окичили цѣли съ сватбеното си облѣкло, а по него тукъ-тамъ се съглежда зеленина. Нѣкои листенца не сж имали търпение да почакаатъ, а побързали да се покажатъ заедно съ цвѣтоветѣ. Зарзалитѣ — и тѣ сж се натруфили, но съ розови цвѣтове. Но най-красиви, ненагледно хубави, сж прасковитѣ: на кжси дрѣжчици по свѣтло-кафявитѣ клончета сж заловени единични приятно-червени цвѣтове.

Рояци пчели въ хоръ пѣятъ и бързатъ да се възползуватъ отъ изобилната трапеза; всѣки цвѣтъ ги кани на пиръ.

Ето ги, идатъ и многоочакванитѣ гости — връщатъ се отъ дългъ пжтъ нашитѣ приятели пѣвци — прелетнитѣ птици. Изморени, но радостни, тѣ се прибиратъ, едни подиръ други, въ роденъ край следъ зимната раздѣла. Отдѣхватъ си и пакъ се отдаватъ на трудъ — гнѣзда ще свиватъ, малки ще отглеждатъ.

На грамадната сцена — разцвѣтѣлата природа — закипява буенъ младъ животъ. Въ всичко — растения и животни — блика сила, която прави живота и лекъи приятенъ.

Свѣтлина и топлина, цвѣтя и пѣсни въ чудна хармония пълнятъ цѣлия просторъ. Младостъ, трудъ, копнежъ за животъ и радостъ — ето пролѣтътъ!